

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2021. február 3. napján tartott fellebbezési nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt *vádlott neve* ellen indult büntetőügyben a *Szolnoki Törvényszék* 2020. május 29. napján kihirdetett 16.B.980/2019/27. számú ítéletét *megváltoztatja* a következők szerint:

A vádlott szabadságvesztésének tartamát 12 (tizenkettő) évre súlyosítja.

vádlott neve vádlottat végleges hatállyal eltiltja bármely olyan foglalkozás gyakorlásától vagy egyéb tevékenységtől, amelynek keretében tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végzi, illetve ilyen személlyel egyéb hatalmi vagy befolyási viszonyban áll.

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2019. március 27. napjától 2021. február 3. napjáig letartóztatásban töltött időt számítja be.

A Szolnoki Törvényszék 7.B.1100/2014/59. számú, illetve a Szegedi Ítéltábla Bf.III.177/2017/15. számú ítéletével kapcsolatos feltételes szabadságot tekinti megszüntetettnek.

sértett 1 magánfél polgári jogi igényének érvényesítését tekinti egyéb törvényes útra utasítottnak.

A vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege helyesen 251.014,- (kettőszázötvenegyezer-tizennégy) forint, a 10.500,- (tízezer-ötszáz) forint elővezetési költség megfizetésére kötelezését mellőzi.

Az ítélet bevezető részéből mellőzi az előkészítő ülés időpontjára, valamint a tárgyalás megtartásának formájára történő utalást.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a vádlott tényleges tartózkodási helye a BV Intézet neve.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlott bűnösségét testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat], 2 rendbeli személyi szabadság megsértésének büntetében [Btk. 194. § (1) bekezdés, (2) bekezdés f) pont] és kiskorú veszélyeztetésének büntetében [Btk. 208. § (1) bekezdés] állapította meg.
- [2] Ezért halmazati büntetésül a testi sértés büntetében, mint különös visszaesőt, a személyi szabadság megsértésének büntetében és a kiskorú veszélyeztetésének büntetében, mint visszaesőt 10 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.
- [3] A vádlott által 2019. március 27. napjától 2020. március 29. napjáig előzetes fogva tartásban töltött idő vonatkozásában akként rendelkezett, hogy azt a kiszabott büntetésbe be kell számítani.
- [4] A Szolnoki Törvényszék 7.B.1100/2014/59. számú ítéletének a végrehajtása során alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette.
- [5] Rendelkezett a bűnjelekről, a sértett polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította.
- [6] A felmerült bűnügyi költségből a vádlottat 261.514,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte, melyből 10.500,- forintról akként rendelkezett, hogy azt a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Rendőr-főkapitányság számlájára, míg 250.514,- forintot a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívására köteles megfizetni. 851.392,- forintról megállapította, hogy az az állam terhén marad.
- [7] Az első fokú ítélettel szemben fellebbezést jelentett be:
- [8] az ügyészség a vádlott terhére a büntetés súlyosítása, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának lényeges felemelése,
- [9] a vádlott a kiskorú veszélyeztetésének büntette és a személyi szabadság megsértésének büntette vonatkozásában felmentés, a testi sértés büntette vonatkozásában gondatlan elkövetés megállapítása és enyhítés,
- [10] a védő a személyi szabadság megsértésének büntette és a kiskorú veszélyeztetésének büntette vonatkozásában elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában felmentés, a testi sértés büntette tekintetében téves minősítés miatt, gondatlanságból elkövetett bűncselekmény megállapítása, valamint enyhítés érdekében.
- [11] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.102/2020/15. szám alatti indítványában az ügyészség fellebbezését fenntartva indítványozta az első fokú ítélet teljeskörű felülbírálatát [Be. 590. § (1) és (2) bekezdés].
- [12] Utalt arra, hogy a vádlotti védekezést cáfolta sértett 1 sértett és az 1. számú tanú vallomása. Álláspontja szerint helyes volt sértett 1 nyomozás során tett vallomásának bizonyítékkénti értékelése, e vallomását teljes mértékben alátámasztotta az 1. számú tanú vallomása.
- [13] A sérülés keletkezési mechanizmusára vonatkozó vádlotti védekezést cáfolta az igazságügyi orvosszakértői vélemény.
- [14] A bűnösségi körülmények körében kifejtett álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor súlyosító körülményként értékelte, hogy a vádlott a testi sértés büntetét különös visszaesőként követte el, hiszen a büntetést különös visszaesővel szemben szabta ki, így ez a kétszeres értékelés tilalmába ütközik.
- [15] Álláspontja szerint a vádlott a testi sértés vonatkozásában tett részbeni beismerő vallomása rendkívül súlytalan, hiszen csak a vétségi alakzatra vonatkozott.

- [16] Tekintettel arra, hogy a vádlott javára enyhítő körülmény nem állapítható meg, a súlyosító körülmények jelentős nyomatékára figyelemmel indokolt a szabadságvesztés és egyben a közügyektől eltiltás tartamának súlyosítása.
- [17] Indítványozta az első fokú ítélet megváltoztatását, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának súlyosítását.
- [18] A védő fellebbezése írásbeli indokolásában a fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során a logika szabályait figyelmen kívül hagyta. Ezen felül tévedett, amikor figyelmen kívül hagyta a vádlott következetes vallomását és tényként fogadta el a meghallgatott tanúk vádlottat terhelő vallomását.
- [19] A tanúk vallomásáról - a vádlott vallomásával ellentétben - a következetesség nem mondható el, álláspontja szerint sértett 1 nyomozati vallomását nem lett volna szabad figyelembe venni az akkori állapota miatt. A tárgyaláson a védő kérdésére, hogy melyik vallomása igaz, olyan válaszokat adott, hogy nem tudja, nem emlékszik. Az 1. számú tanú vallomásai is ellentmondásosak.
- [20] A védő álláspontja szerint a személyi szabadság megsértésének büntette meg sem valósult. A vádlott vallomása szerint a sértetteket nem fenyegette, a sértettek a vádlott házába önként mentek be, az ajtót csak riglivel rögzítette, nem zárta be.
- [21] sértett 1 tárgyalási vallomása szerint erőszakmentesen, fenyegetés nélkül mentek be a házba, az 1. számú tanú vallomása pedig ellentmondásos, ellentétben a vádlott következetes tagadó vallomásával.
- [22] A kiskorú veszélyeztetésének büntette esetében pedig álláspontja szerint tényállási elemek hiányoznak a bűnösség megállapításához.
- [23] Az nem vitatható, hogy a vádlott a kiskorú nevelésére, felügyeletére, gondozására köteles személy volt, azonban a védő álláspontja szerint az ebből fakadó kötelezettségét nem szegte meg, mivel a vádlott vallomása szerint a gyermek nem tartózkodott a házban. Utalt a sértetti tanúk vallomásának ellentmondásosságára e körben is, amelyre álláspontja szerint bűnösséget alapítani nem lehet.
- [24] A testi sértés büntette vonatkozásában az elsőfokú bíróság tévedett a tényállás és a minősítés megállapítása során. E körben is a vádlott vallomására - véletlenül szúrta meg a sértettet - hivatkozott, mint teljesen életszerű bizonyítékra, melyet álláspontja szerint a tanúk vallomása sem cáfol meg. A vádlott végig azt vallotta, hogy nem akarta megszúrni a sértettet, csak meg akarta őt ijeszteni, így téves az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a vádlott egyenes szándékkal követte el a cselekményt.
- [25] Teljesen életszerűtlen az a megállapítás is, hogy a sértettet ért szúrás közepes-nagy erőbehatás mellett történt. Álláspontja szerint ilyen erőbehatás mellett a 13,5 centiméteres pengéjű kés jóval mélyebre hatolt volna be a sértett oldalába.
- [26] A vádlott testi épséget sértő szándék nélkül cselekedett, s magatartásának lehetséges következményeit a tőle elvárható figyelem és körültekintés elmulasztása miatt nem látta előre.
- [27] Indítványozta, hogy az ítéletábla állapítsa meg, hogy a vádlott e cselekményét gondatlanságból követte el. Utalt arra, hogy a vádlott a cselekményét megbánta, sértett 1-től bocsánatot kért, melyet a sértett elfogadott.
- [28] A védő bizonyítási indítványt is előterjesztett, kérte az igazságügyi orvosszakértő fellebbezési tárgyaláson történő meghallgatását a vádlott sérülést okozó mozdulatának bemutatása érdekében, ezzel igazolva, hogy a vádlott mozdulata és szándéka nem a sértett megszúrására irányult, hanem csupán megijesztésére.
- [29] A fellebbviteli főügyészség Bf.102/2020/21. szám alatt a bizonyítási indítvány elutasítására tett indítványt.
- [30] A vádlott írásban indokolta fellebbezését, amelyben utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság minden esetben azt a vallomást vette figyelembe, amely terhelő volt ránézve, azt amit sértett 1 gyógyszer hatása alatt tett. Hivatkozott arra, hogy több esetben előfordult, hogy a bírő kérdésére, hogy melyik vallomása az igaz, sértett 1 akként válaszolt, hogy nem nagyon emlékszik a történetekre.

- [31] Az ítélet indokolása szerint sértett 1 vallomását teljes mértékben alátámasztotta az 1. számú tanú vallomása, ahogy arra hivatkozott a vádlott. Ezzel szemben a vádlott álláspontja szerint az 1. számú tanú bíróságon tett vallomása szinte mindenben ellentétes volt a nyomozás során tett vallomásával. A bíró figyelmeztetésére elmondta ugyanannak az ellenkezőjét is.
- [32] Az elsőfokú bíróság kizárta a sértettek közötti összebeszélés lehetőségét, mivel egymástól függetlenül eltérő időpontban és helyen kerültek kihallgatásra. E körben az első fokú ítélet megállapításait a vádlott a tanúknak a tárgyaláson jegyzőkönyvbe foglalt vallomásaival igyekezett cáfolni.
- [33] Álláspontja szerint életszerűtlen, hogy a fenyegető magatartás miatt a sértettek kiszálltak a kocsiból és követték őt, holott senki nem akadályozta meg a sértetteket abban, hogy elmenjenek a helyszínről.
- [34] Hangoztatta továbbá, hogy a szűrés körülményeit tekintve az általa elmondottak az igazak. Kérte a cselekmény modellezését szakértő jelenlétében, de erre nem kapott lehetőséget. Álláspontja szerint ugyanis a cselekményt bemutatva igazolható lett volna, hogy az általa elmondottak a valóságok.
- [35] A bíróság mérlegelésével összefüggésben utalt arra, hogy nem lehet egyszerre ellentmondásos és ugyanakkor megalapozott is ugyanaz a vallomás, e körben hivatkozott arra, hogy ő mind a nyomozati, mind a bírósági szakban egyező vallomást tett.
- [36] A főügyészi indítvánnyal összefüggésben álláspontja szerint megalapozatlan az az állítás, mely szerint a sértett (sértett 1) nyomozati szakban tett vallomása a lényeges tényeket illetően egyezett a tárgyaláson tett vallomásával, és azt alátámasztotta az 1. számú tanú vallomása.
- [37] Utalt arra, hogy sajnálja a történeteket, nem volt szándéka megszüntetni sértett 1-t, a mozdulatot csak ijesztésnek szánta. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vette enyhítő körülményként figyelembe, hogy a sértett megbocsátott neki.
- [38] Ő is vitatta a szakvélemény azon megállapítását, hogy közepes-nagy erejű volt a szűrés.
- [39] Kérte az első fokú ítélet nagy mértékű enyhítését, lényegében ő is bizonyítási indítványt terjesztett elő, hogy a tárgyaláson megmutathassa hogyan történt a szűrés.
- [40] A fellebbezési nyilvános ülésen a védő fellebbezése írásbeli indokolását és a bizonyítási indítványait szóban is fenntartotta. Utalt a vádlott megromlott egészségi állapotára, ezzel összefüggésben kórházi zárójelentést csatolt.
- [41] A vádlott a védőjéhez csatlakozva hivatkozott arra, hogy sértett 1 sértettet nem szándékosan szúrta meg, csak meg akarta őt ijeszteni, kérte cselekményét ennek megfelelően minősíteni, a többi cselekmény alól pedig felmentését, valamint a büntetése jelentős enyhítését indítványozta. Sajnálataának adott hangot sértett 1 irányában.
- [42] Az ítélet tábla a fellebbezések közül az ügyészség fellebbezését ítélte az alábbiak szerint alaposnak.
- [43] A másodfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 590.§ (1) és (2) bekezdése alapján az első fokú ítéletet és az azt megelőző eljárást teljeskörűen felülbírált.
- [44] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nem történt.
- [45] Az ítélet tábla az első fokú ítélet tényállását az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján, figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára, az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:
- [46] Az első fokú ítélet [3] bekezdését akként helyesbítette, hogy egy korábbi sérülés folytán a vádlott fogyatékoság megnevezése.
- [47] A vádlottal szemben alkalmazott feltételes szabadság 2020. december 8. napján járt volna le.
- [48] A [24] bekezdésben foglaltakat a jogi indokolásba utalta, tekintettel arra, hogy az ott írtak tényből levont következtetéseket tartalmazzák.
- [49] Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan és megalapozott, az a fenti kiegészítéssel és helyesbítésekkel irányadó volt a felülbírálat során.

- [50] Az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges és lehetséges körben lefolytatta, tényfelderítési kötelezettségének eleget tett.
- [51] A bizonyítékokat egyenként és összességükben is vizsgálta. E körben kifejtett álláspontja életszerű és megfelel a logika szabályainak is.
- [52] Az ítélet tábla álláspontja szerint a vádlott felmentését és a sértett 1 sérelmére elkövetett cselekmény eltérő minősítését célzó fellebbezések a bizonyítékok értékelését támadják. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott tagadó vallomásaival szemben a terhelő bizonyítékokat elfogadva bűnösségét a terhére rótt valamennyi bűncselekményben megállapította.
- [53] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során sértett 1 és az 1. számú tanú vallomását fogadta el a vádlotti védekezéssel szemben, akik szemtanúk voltak. E tanúk vallomása a vádlotti cselekvést illetően - kérdőre vonásuk, fenyegetésük, sértett 2 neve irányába megnyilvánuló verbális magatartása, a házba történő bemenetel, az ottani tartózkodásuk alatti kijelentései, sértett 1 megszúrása - egybehangzóak és következetesek voltak.
- [54] E tanúk vallomását alátámasztották az elsőfokú bíróság által értékelt további bizonyítékok, így az orvosszakértői, a pszichológus-szakértői, az elmeorvos-szakértői, valamint a nyomszakértői vélemény is.
- [55] A sértettek nyomozati és tárgyalási vallomása között valóban voltak ellentmondások, azok közül az elsőfokú bíróság a nyomozati vallomásokat fogadta el, ennek kellő indokát is adta. Álláspontját az ítélet tábla is osztotta.
- [56] Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a sértettek - sértett 1 a vádlott fiának barátja, az 1. számú tanú a vádlott élettársának rokona - jogosan tartottak a vádlottól, hiszen tudomással bírtak arról, hogy indulatos, agresszív személy, a korábbi ügye kapcsán arról, hogy nem áll tőle távol az erőszakos magatartás, vagy a testi sértéses bűncselekmények elkövetése.
- [57] sértett 1 nyomozati vallomása, annak bizonyítékkénti elfogadása nem volt törvénysértő. E vallomással összefüggésben nem arról volt szó, hogy a kórházban úgy került sor a sértett kihallgatására, hogy az alkalmazott gyógyszerek hatására nem tudott volna vallomást tenni. A sértett a kihallgatása vége felé jelezte a nyomozóknak, hogy fájdalmai vannak, ezért fejezzék be a kihallgatást. Tehát olyan adat nem merült fel, amelyből arra kellett volna következtetni, hogy nem volt kihallgatható állapotban.
- [58] Az a körülmény is lényeges - ahogyan arra az elsőfokú bíróság is utalt -, hogy sértett 1 és az 1. számú tanú a nyomozás során egymástól függetlenül, eltérő időpontban és helyen kerültek kihallgatásra, és ennek ellenére tettek azonos tartalmú terhelő vallomást, e vallomások esetében kizárt az összebeszélés lehetősége.
- [59] A sértett 1 sérelmére elkövetett cselekménnyel összefüggésben az 1. számú tanú vallotta, hogy látta, hogy a vádlott a sértettet megszúrta. E körben részletes vallomást tett a helyre, a szúrás irányára, a sértett elhelyezkedésére és arra is kitért, hogy mindezt a magatartást a kiskorú tanú is látta.
- [60] Az 1. számú tanú vallomását a szúrásra vonatkozóan alátámasztotta az orvosszakértői vélemény, mely kizárta a vádlott által hivatkozott kaszáló mozdulatot.
- [61] A jogi indokolás [75] bekezdése tévesen tartalmazott kis-nagy erejű szúrást, az helyesen közepes-nagy erejű volt, ahogy azt az elsőfokú bíróság korábban a tényállásban is megállapította a [19] bekezdésben.
- [62] A rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy a késnek a sértett több rétegű ruházatán, köztük egy köztudomásúan vastagabb farmerdzsekin kellett áthatolnia, ezek után okozott sérülést a sértett máján és vesekörnyékén.
- [63] Mivel e körben - szúrás mechanizmusa - a tényállás megalapozott volt, így további bizonyítás lefolytatására nincs törvényes lehetőség a fellebbezési eljárásban. Ezért az ítélet tábla a védő bizonyítási indítványát elutasította.
- [64] Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelésére nincs törvényes lehetőség a másodfokú eljárásban, ezért a vádlott felmentését célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

- [65] Megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekményeit a törvénynek megfelelően minősítette.
- [66] A testi sértés büntette vonatkozásában helyesen foglalt állást abban is az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott a cselekményt egyenes szándékkal követte el. Azonban az eredményre, azaz az életveszélyes sérülésre az ítéletábra álláspontja szerint csak az eshetőleg szándéka állapítható meg.
- [67] A vádlott egyenes szándékát alapozzák meg a vádlott agresszív viselkedése, az életveszélyes fenyegetések hangoztatása, a kés kikészítése a pultra és a szúrás ereje, mely több belső szervet is ért.
- [68] Téves a védelem azon hivatkozása, hogy azért sem lehetett szándékos a vádlott részéről a szúrás, mert csupán 1,5-2 centiméter volt a szúrt csatorna hossza, az szándékos elkövetés esetén nyilván jóval hosszabb lett volna.
- [69] A sértett esetében életmentő műtetre volt szükség, a sértett terület feltárása ennek érdekében történt. Ennek során a szúrt csatorna hossza nem került rögzítésre. A hivatkozott 1,5-2 centiméteres szúrt, metszett sebzés a sértett belső szervén, a hashártyai borítékon volt található, ami a vádlott által használt penge szélességének felel meg, az nem a seb mélységét jelenti.
- [70] A személyi szabadság megsértésének büntette, illetőleg a kiskorú veszélyeztetésének büntette esetében is helyes a bűnösség megállapítása, és helyes a cselekmények minősítése is.
- [71] Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre és helyesbítésre szorultak:
- [72] A vádlott különös visszaesői mivoltjának és a korábbi ugyanilyen bűncselekmény miatti elítéltségének súlyosító körülménykénti értékelése a kétszeres értékelés tilalmába ütközik, ezért ezeket az ítéletábra mellőzte. Ugyancsak mellőzte a részbeni ténybeli beismerő vallomást az enyhítő körülmények közül, hiszen az a bűnösség elismerésére (szándékos elkövetés) nem terjedt ki. Ezzel szemben további enyhítő körülmény a vádlott megromlott egészségi állapota.
- [73] A büntetés kiszabása során irányadó középérték a vádlott esetében tíz év, ahogy arra az elsőfokú bíróság is utalt.
- [74] A bűnösségi körülmények fenti helyesbítését is figyelembe véve, különös tekintettel, hogy a vádlott ugyanilyen bűncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztésből szabadulva feltételes szabadság hatálya alatt követte el az újabb bűncselekményt, vele szemben a középértékben meghatározott szabadságvesztés túlzottan enyhe büntetés, attól a vádlott terhére indokolt eltérni. Ezért a másodfokú bíróság a szabadságvesztés tartamát 12 évre súlyosította.
- [75] A közügyektől eltiltás kiszabása törvényes, annak a törvényi maximumhoz közeli tartama arányos, annak lényeges súlyosítása nem indokolt.
- [76] A vádlottat a Btk. 52. § (4) bekezdése alapján foglalkozástól eltiltásra is ítélte a másodfokú bíróság, a kiskorú veszélyeztetésnek büntetében való bűnösség megállapítása miatt.
- [77] E büntetés kötelező alkalmazása különös méltánylást érdemlő esetben mellőzhető, azonban ilyen körülmény a vádlott esetében nem volt.
- [78] A letartóztatásban töltött idő kapcsán az elsőfokú bíróság akként rendelkezett, hogy azt be kell számítani, ami nem helyes megfogalmazás. Ezért az ítéletábra a vádlott által 2019. március 27. napjától 2021. február 3. napjáig letartóztatásban töltött időt beszámította a kiszabott szabadságvesztésbe.
- [79] A feltételes szabadság megszüntetése során az elsőfokú bíróság nem tüntette fel az ügyben érintett másodfokú határozat számát, ezért azt az ítéletábra pótolta.
- [80] Az a sértett, aki polgári jogi igényt érvényesít a büntetőeljárásban, magánfélnek minősül. Az elsőfokú bíróság pedig, noha az ügyben több sértett is volt, nem jelölte meg név szerint a magánfelet és a vonatkozó rendelkezések alapján helyesen a polgári jogi igény érvényesítését kell egyéb törvényes útra utasítani [Be. 560. § (1) bekezdés], ezért ezt a rendelkezést is pontosította a másodfokú bíróság.
- [81] Tévedett a törvényszék, amikor a vádlott elővezetésével felmerült 10.500,- forintot bűnügyi költségnek tekintette és annak viseléséről az ítéletben határozott.

- [82] A Be. 118. § (9) bekezdése értelmében az elővezetés költsége nem bünyügyi költség, így ebből az is következik, hogy annak viseléséről nem az ítéletben kell rendelkezni.
- [83] Ezért az ítéltábla a vádlott e költség megfizetésére kötelezését mellőzte, és megállapította, hogy az általa fizetendő bünyügyi költség összege helyesen 251.014,- forint.
- [84] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az ítélet bevezető részében tévesen került feltüntetésre az előkészítő ülés időpontja, hiszen az nem a bizonyítási eljárás része, illetve nem kell utalni a tárgyalás megtartásának telekommunikációs eszköz igénybevételével történő formájára sem, ezért ezeket az utalásokat mellőzte.
- [85] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla az ügyész fellebbezését alaposnak ítélve és hivatalból is eljárva, az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [86] A rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy a vádlott tényleges tartózkodási helye a BV Intézet neve.
- [87] Az ítélet ellen a Be. 458. § (2) bekezdése alapján - figyelemmel a Be. 615. § (1) bekezdésére - nincsen helye fellebbezésnek.

Szeged, 2021. február 3.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.
előadó bíró

. Cserháti Ágota sk.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.335/2020/21. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 16.B.980/2019/27. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2021. február 3.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke